

Imelised päevad Annabergis

Kultuuripäevad möödusid moto all “Pärimusest ja päris elust”

28.–30. märtsil said Eesti Kultuuripäevad Annabergis peetud jälle täismajale, sel aastal moto all “Pärimusest ja päris elust”.

Korraldajana tahan omalt poolt tänada kõiki osalejaid, kes me koos olime sel nädalavahetusel nii uudis- hümilikud, teadmisanulised, tänulikud ja täis armastust. Püüame seda laulupidu iseeneses siis ka rohkem argipäeva päästa, vastu pidada ja mitte taanduda.

Rõõmu tegi, et Annabergi kultuuripäevadele oli seekord jälle ka nii mõnigi staažikam EÜSLi liige tee üles leidnud. Me suursaadik Kaja Tael tõdes, et leidis tõesti eest ühiskonna, erinevad põlvkonnad ja tagapõhjad ühendatuna ühe katuse alla üheks kogukonnaks.

Korraldajana jäi mulle silma ka see, kuidas aastad pole vennad. Kui eelmisel aastal pidasime marulist pidu, siis selle aasta päevad olid mõtlikumad, tulenevalt ühelt poolt ehk me programmi pärimuslike elementide meditatiivsest iseloomust, Katrin Lauri filmiteemast, mis eesti ühiskonna ühele valukohale otse silma vaatas ja nii mõnelegi krambi kurku tõi, või Valgre etenduse minoorsest toonist. Unetult möödusid need ööd ikkagi – seekord pigem lõkkeäärses meeleolus Jaan Söödi kitarrihelide saatel “Jääääre” meloodiad üles võttes. Meeldivaks üllatuseks oli ka Sulo Rosenthali džässlik kontsertülestamine koos oma naabrimehaga. Mõttlik oli meeleolu ka, sest ajad on ärevad. Kaja Tael rääkis sellest, mis tal südamele ja saatis meid laiali teravenud poliitilis-analüütilise pilguga ja meeldetuletusega, et igaüks meist teeb siin Saksamaal oma kolleegidega ja tuttavate suheldes rohujuure tasandil diplomaatilis tööd.

Oma pilku kultuuripäevadele vahendavad külalised kodu-Eestist: Mikk Sarv ja Andres Jaadla (loe lk 5). Meeli Bagger intervjueris Priit Volmerit (loe lk 7).

Eha Salla

Järgnevalt vahendab oma elamusi Saksamaalt eesti rahvaluuleteadlane Mikk Sarv.

Meie teekond Annamäe hubasesse balti rahvaste majja ehk Haus Annabergis Bonni lähistul algas mullu novembri algul, kui näoaramatu postkasti potsatas armas kiri Eha Sallalt kutsega tulla esinema Eesti Kultuuripäevadele Saksamaal.

8. novembril 2013 kirjutas Eha lähemalt, kus ja mis hakkab toimuma: “Haus Annaberg on väga armsa õhustikuga veidi väsinud villa Bonni linnaservas mäe otsas keset metsa. Seal on eesti, läti, leedu pagulased, ka baltisakslased koos käinud juba sõjajärgsest ajast saadik. Täna sel päeval moodustavad kultuuripäevade publiku enamuse uue põlvkonna (eesti) kultuurinäljas ulgueestlased, vanuses 30–50 aastat, paljudel ka lapsed kaasas, aga mõni vanema põlvkonna väliseestlane ikka ka seltsis, samuti mõni teistest rahvusest estofiil või eesti sõber. Korraldaja organisatsioon on EÜSL (Eesti Ühiskond Saksamaa Liitvabariigis). Teie peale mõtlesin, sest tahaks sel aastal meie pärimuse,

Eesti Kultuuripäevadel osalejad.

Foto: Frank Rockstroh

olemise, identiteedi teema rohkem sisse tuua, ka regilaulu. Annabergi publik on laulu- ja tantsulembene, ja TÕESTI janune – eesti elu, olu, kultuuri ja suhtlemise järele. Publiku hulgas eesti koolide/seltside eestvedajaid Saksamaalt, Luksemburgist, Hollandist. Inspireeris mind ka “Regilaulu” film, pealegi ilmus teilt hiljuti raamat “Sõna jõud”.

Muidugi olin meeleldi nõus. Pakkusin Ehale, et tuleme koos abikaasa Kristel Vilbastega, kellelt ilmus äsja ülevaatlük ja põnev raamat “Eesti alikad” paljude pärimuslugudega. Ka ise olin kirjutanud veel raamatu “Suur pärimuse mälumäng – 1000 küsimust ja vastust pärimusest”. Oleme Kristeliga kümme aastat õpetanud eesti õpetajatele õuesõpet, seal on varuks hulk põnevaid mänge, mida koos kultuuripäevalistega jutustamiseks lisaks mängida.

Lendasime Tallinnast koos näitlejate ja muusikutega, kes tulid Valgre etenduse mängima. Frankfurtis oli meil vastas Eha tütar Liina. Põnev oli tee peal Liinalt kuulda, kuidas on eestlasena Saksamaal üles kasvanud üliõpilaseani. Liina eesti keel oli ladus ja selge, küllap olid abiks ka Eestimaa veedetud suved. Haus Annabergis jõudsimme just parajaks ajaks, et saada osa maitsvast õhtusõögist ning Priit Volmeri kontserdist. Põnev oli kuulda Raimond Lätte viisistatud laule Hando Runneli kogust “Kurbade kaitseks”. Olen isegi mitmeid luuletusi sest kogust viisistanud, Priidu kontsert oli nagu kohtumine vana hea sõbraga.

Harjumatu õiteküllus

Eestimaaalase jaoks oli hämmastav soojus ja õiteküllus, millega Annamäe maja meid hommikul tervitas. Ja muidugi vaimustav linnulaul! Aias leidsime mitmeid põnevaid puid, nagu saja-aastane mammutipuu Californiast. Puu ümbermõõt on üle seitsme meetri, kuid ise on ta alles väike lapsuke – Ameerikas kasvavad need puud mitme tuhande aasta vanuseks. Võimsad olid ka Liibanoni seeder, hiidelupuu ja söödavate kastanitega kastanipuu. Ebaküdoonia ja forssü-

tiapõõsad olid kaks kuni kolm korda suuremad kui Eestis.

Õdus õhkkond ja sõna vägi

Õdus õhkkond oli ka hommikusöögilauas. Vestlesime mitmete inimestega, kes eestlasena kogu oma elu olid Saksamaal elanud. Kuulsime baltisakslaste kultuurihuvist ja koostööst balti põlisrahvastega. Nii jõudiski tapsipisi järg meie esitlusteni.

Kõnelesin oma raamatust “Sõna jõud” ning sellest, kuidas meie ainulaadne ja iseäralik keel aitab meil isendaks jääda ka võõrkeelses keskkonnas. Kuidas sõna “käsi” tähendab meie keeles lisaks jäsemele ka lähikeskkonda, seda, mille kohta küsime “Kuidas käsi käib?”. Kuidas me oleme tähine rahvas, kes kõike olulist seostab tähtedega – see on meie jaoks tähtis.

Laulsime koos vanu regilaule, mis oma olemuselt on nõia kombel vaimuilma kõnetamised, nagu arvab soome usundiurija Juha Pentikäinen. Andsin jutujärje üle Kristelile, kes näitas pilte Eesti allikatest, tutvustas oma raamatut ning rääkis põnevaid lugusid allikatest.

Kuna õues oli jätkuvalt vapustavalt ilus kevadilm, läksime peagi õue. Seal õppisime, kuidas tuttavaks saada, kuidas koostööd teha, kuidas inimfotoaparaadiga pildistada, laulsime löökeste ja pääsukeste laulu ning mängisime löökeste ja pääsukeste mängu. Aeg läks nagu lennates. Nappilt enne lõunasööki jõudsimme oma esinemise kokku võtta Kihnu rattas käsikäes ringi liikudes ning endale head jätku loitsides. Laulusõnadesse põimisime ka tänu korraldajatele. Sellega oli meie ametlik osa möödas.

Pärastlõunal rääkisime pikalt Maie Kisis-Vainumäega. Liigutav oli kuulda, kui valusalt puudutas teda esmakordsel Eesti külastamisel nimetus väliseestlane – ta teadis kogu elu, et on eestlane ja nüüd äkki öeldakse, nagu ta polekski seda! Kuulsime ka, kuidas üheksalapselise eesti peres kasvades võis vaid ennelõunat saksa keeles kõnelda, pärastlõunal keelele lipsanud saksakeelse sõna eest tuli osa oma taskurahast loovutada. Maie

eesti keel oli sujuv, kaunis ja sõnariikas – kodune kasvatus oli hea jälle jätnud. Maiega juteldes kadus aeg nii kiiresti, et pärastlõunal toimunud Katrin Lauri filmi “Surnuaiavahi tütar” vaatama jõudsimme alles arutelu ajaks. Tõsised küsimused osutasid, et film oli vaatajaile südamesse läinud.

Valgre liigutavad laulud

Õhtuks oli Rain Simmul ning muusikute koostöös etendus Raimond Valgrest. Saime teada, et “Saaremaa vals” oli kirjutatud kaks nädalat peale märtsiküüditamist ning minoorse lauluna. Terav arvustus heliloojate liidu komisjonis sundis laulu ümber tegema mažoorseks, nagu me seda tänapäeval teame. Nukker, kuid kirgas etendus täis liigutavaid laule juhatus sisse õõ läbi kestnud koosolemise täis mälestusi, vestlusi, laule.

Pühapäeva hommik algas Eesti suursaadik Kaja Taela ettekandega, kus ta tutvustas saatkonna tegemisi ning ülesandeid. Edasi läks jutt hetkel kuumimate teemade juurde – Venemaa invasioonile Krimmis ning sellele, mida see meie jaoks tähendab.

Sellest jäänud äreva tunde maandas Rakvere kauaaegse linnapea Andres Jaadla positiivsusest ja optimismist pakatav lugu, kuidas ka väikelinnas on võimalik maailmatasemel ettevõtmisi – näiteks sumomaadluse maailmameistrivõistlusi – korraldada. Tuleb osata mõelda suurelt, uskuda enesesse, oma maasse, keelde ja kultuuri.

Enne kojulendu käisime veel vaatamas Kölni katedraali. Olime jõuluõöl koos meie üheksa-aastase tütre Aotähaga kokku pannud papist Kölni katedraali kolmemõõtmelise mudeli. Nüüd oli põnev näha oma katega kokkupandud mudelit elusuures. Mulje oli sügav ja vapustav. Hea oli mõelda selle juures, et sama võimas katedraal on muistse keelekasutuse ning regilaulu kujul meist igatühe hinges ning südames, see tuleb vaid üles leida ning ellu äratada.

Suurim tänu Eha Sallale, Maie Kisis-Vainumäele ning kõigile, kes meid külla kutsusid. Need päevad olid imelised!

Mikk Sarv

1 Imelised päevad Annabergis

2 Toimetaja veerg

ÜEKNI täiskogu koosolek Riias

Piltuudis: uus valitsus

3 Kirjanduslik kevad Hamburgis, Berliinis ja Bremenis

Kodumaine bänd Odd Hugo käis tuuril

Eestisse saabus aprillis 150 USA sõjaväelast

Lühidalt

4 Annabergis toimus Balti Kongress

Muljeid imelisest Annabergist

Eesti osales Grifswaldi kultuurifestivalil

Berliinis on kevadel näha mitut eesti kunstinaütust

5 Pilguheit Eesti Kultuuripäevadele

Improfestivalil Hamburgis esines Imperium Eestist

6 Projekt “Mida põnevapakub Eesti?”

7 Priit Volmer lummas Saksamaa eestlasi

Jonas Tarmi orkestriteos valiti parimate sekka

Müncheni Eesti Rahvuskoondisel uus juhatus

8 Kuulutused ja teated

Laulu- ja tantsupeole oodatakse varasemast enam esinejaid

Pilk ette

Viimane veerg

Toimetaja veerg

Võimase ajal on suurenenud tunne, et edukus on üha enam seotud koostöö ja tolerantsusega. Ka eestlane peab oma harjumuspärasest keelast – aastasadadega kujunenud üksi- ja iseolemisesoovist – välja pugema, näitama end avatud maailmakodanikuna ning võtma rohkem omaks seisukoha, et üleilmastumine ei ole tingimata halb. Enam pole võimalik ajada oma asja üleaedse poole pilku tõstmata ega nina kirtsutades pead ära keerata, kui tuleb kokku puutuda millegagi, mis tundub esiti võõras ja kummaline.

Hea näide suurenenud tolerantsusest on kas või see, et tänavuse Eurovisiooni lauluvõistluse võitis Conchita Wurst, habemega naine Austriast, kes lapsena talunud diskrimineerimist ja seetõttu on leidnud viisi, kuidas publikut šokeerides oma sõnum arusaadavaks teha. Austria võit Euroopa lauluvõistlusel näitas selgelt, et inimesed hindavad julgust erineda ja võidelda oma koha eest sessinatset maailmas. Kes oleks võinud sada aastat tagasi ette kujutada, et taoline erinevus oleks terve Euroopa poolt aktsepteeritav, mida hääletamine Austria meesnaise poolt ju kahtlemata näitas.

Hiljaaegu möödus Eesti liitumisest NATOga ja Euroopa Liiduga kümme aastat ja sel puhul oli kõneaineks see, kas kuulmine neisse liitudesse on toonud Eestile pigem head või halba. Rahvaküsitlused näitavad, et võrreldes kümne aasta taguse ajaga on elanike toetus liitudesse kuulmise vastu kasvanud. Eks ole igapäevale selge, et arvestades praegust segast olukorda Ukrainas, on ühine seljatagune ühe väikse rahva ja riigi jaoks nagu Eesti pigem tugevus kui nõrkus ning see suurendab oluliselt elanike julgeolekutunnet.

Sallivus, tolerantsus ja koostöö on märksõnadeks ka igapäevaelus. Käesolevast leheumbrist saame lugeda, kuidas Saksamaa eestlaste järelkasv käis noorteprojekti raames tutvumas eesti kultuuri ja koolieluga. Tore on lugeda, et Saksamaa noored hindavad kõrgelt siin toimuvat ja tunnevad huvi oma juurte ja rahvusaaslaste vastu. Eesti koolis, kus mina õpetaja olen, käidi külas Leedu, Ungari, Poola ja Portugali sõpruskoolidest. Mitte keegi siinsetest lastest ei vaadanud viltu tumedama silmavärvi või nahaga lastele – see on ju samasugune erinevus, nagu see, et üks on pikem ja peenem, teine paksem ja lühem. Erinevus rikastab, seda positiivses mõttes!

Karin Aanja

EESTI RADA

Eesti Rada
Eesti Ühiskond Saksa Liitvabariigis häälekandja
Vanim väliseesti väljaanne
Asutatud 1945. aastal

Peatoimetaja/Chefredakteur: Karin Aanja
Tellimine/Abonnement:
Aastatellimus 25 EUR
Euroopas 28 EUR
Väljaspool Euroopat 28 EUR
Tudengitele 15 EUR

Vastutav toimetaja Saksamaal/
Verantwortlicher Redakteur
Deutschland: Maie Kisis-Vainumäe

Kaastöötaja/Mitarbeiter: Meeli Bagger
Eesti Raja konto:
Estnische Volksgemeinschaft
in der BRD
Konto nr:
IBAN:
DE64200700240440011504
BIC/SWIFT: DEUTDEDBHAM

Toimetus Saksamaal/
Redaktion Deutschland:
EESTI RADA
Maie Kisis-Vainumäe
In der Gracht 10
D-51105 Köln
tel: 0221/83 47 03
faks: 0221/830 31 03
e-mail: EestiRada@yahoo.de

Toimetus Eestis/
Redaktion Estland:
Karin Aanja
Lille 6, 75201 Aruküla
Raasiku vald, Harjumaa
tel: (+372) 53 929 684
Küljendus: Karin Aanja
Trükikoda: Bookmill, Tartu

Leinakuulutused:
Kahe veeru laiusele:
1 cm kahel veerul – 5 EUR

Toimetus jätab endale õiguse toimetada ja lühendada kaastöid ning kirju nende selguse huvides. Avaldatud artiklite sisu eest vastutavad allakirjutatud.

ÜEKNI täiskogul olid esindatud Inglismaa Eestlaste Ühing, Austraalia Eesti Seltside Liit, Eesti Ühiskond Saksa Liitvabariigis, Eestlaste Kesknõukogu Kanadas, Eesti Rahvuskomitee Ühendriikides, Rootsi Eestlaste Liit, Läti Eesti Selts, Leedu Eesti Selts, Vene Seltside Liit, Soome Eestlaste Liit, Tšehhi Eesti Klubi ja Ukraina Eesti Selts. Foto: Aho Rebas

ÜEKNI täiskogu koosolek Riias

Ülemaailmse Eesti Kesknõukogu täiskogu koosolekust 25.–26. aprillil Riia Eesti Majas võtsid osa 12 liikmesmaale delegaadid.

Koosoleku juhatajateks valiti Marju Rink-Abel, Aho Rebas ja Laas Leivat ning sekretäriks Meeli Bagger.

Kahe päeva jooksul aset leidnud arutelude raskuspunkt oli ÜEKNI tulevikuga seonduv. Kiideti heaks ÜEKNI tuleviku komisjoni väljatöötatud kavand ja suunad ning otsustati sellele vastavalt edasiselt juhtimisstruktuure ning kodukorda kaasajastada ja muuta. Muu hulgas otsustati 2014/2015. õppeaastal ÜEKNI stipendiume mitte välja anda.

Jaak Juhansoo, kes on viimased 9 aastat ÜEKNi esimeheks olnud, tervislikel põhjustel esimehe kohale ei kandideerinud. Uueks ÜEKNi esimeheks valiti EV aukonsul Kanadas – Laas Leivat Torontost. Jaak Juhansoo jätkab tööd juhatuses laekurina.

Täiskogu väisas külalisena ka Riias viibinud värske peaminister Taavi Rõivas, kes kõneles Eesti julgeolekust praeguse terava rahvusvahelise olukorra tingimustes. Otsese sõjalise julgeoleku kõrval (kus Eesti on üks neljast NATO liikmest, kes panustab 2% või rohkem kaitsekulutusteks) ei ole vähem oluline laiem majanduslik julgeolek ehk see, kust tuleb meie gaas, elekter ning kui usaldusväärne on meie sisemised julgeolekustruk-

tuurid nagu politsei jm. Peaminister Rõivas mainis, et on viimastel päevadel pidanud läbirääkimisi nii Läti kui ka Soomega just alternatiivsete energialiikide üle. Gaasisõltuvuse vähendamiseks Venemaast on olnud jutuks ka Eesti-Soome gaasitunnel.

Rõivas rõhutas ka koostöösoovi kõikide välismaal elavate eestlastega, tunnustades samas eesti vanemate rolli lastele keele õpetamisel. Peaminister rääkis, et talle jättis sügava mulje New Yorgi Eesti Kooli külastus aasta tagasi ning kohtumine sealsete lastega. Välismaal sündinud laste vanematel on oluline teada, et nii Rõivas kui ka välisminister Urmas Paet pooldavad topeltkodakondsuse võimaldamist välismaal sündinud lastele. Praegu teatavasti on seaduses vastuolu ehk siis kirjade järgi peaks topeltkodakondsust mittelubavas Eestis mitme kodakondsusega noor 18aastaseks saamisel otsustama, kumma kodakondsuse ta jätab ja kummast loobub. Samas ei saa keegi sundida kodanikku loobumast sünnijärgsest eesti kodakondsusest. Rõivas kinnitas, et tema erakond töötab selles suunas, et edaspidi ei nõutaks sünnijärgse kodakondsusega noortelt sellise valiku tegemist, sest tulevaste lojalsete kodanike kaotamine ei ole kindlasti mitte Eesti riigi huvides. Ja meeldetuletuseks nendest lastest hoiab peaminister Rõivas oma kabinetis palli, mille

kinkisid talle New Yorgi Eesti Kooli lapsed.

Eesti haridus- ja teadusministeeriumi asekancler Madis Lepajõe tutvustas uut aastatelt 2014–2020 toimivat rahvusaaslaste programmi ning kultuuriministeeriumi asekancler Anne-Ly Reimaa rääkis Eesti Vabariigi 100. sünnipäeva tähistamise ürituste programmist. Programmi “Eesti Vabariik 100” ajaraamiks on aastad 2014–2018, eelarveks on 27 miljonit eurot ning motoks “Üks nurgake sellest planeedist on Eesti ja jääb Eestiks”. Reimaa märkis, et huvitavaks kokkusaamiseks on ehk seegi, et 2018. aastal jaanuarist kuni juunini on Eesti Vabariik Euroopa Liidu eesistuja, ülesanne, mis lisab veelgi kaalu juubeliaastale.

Täiskogu koosolekul sai sõna ka Eesti Kultuuriseltside Ühenduse esimees Valter Haamer Tartust, kes tutvustas oma seltsi ja kustus koostööle. Vaatlejana osales koosolekul Kasahstani Eesti Kultuuriseltside esindaja Andrei Lodi.

Koosoleku esimese tööpäevapäeva õhtul esines delegaatidele ja külalistele Lääne-Virumaa Tütarlastekoor, kes võlus publikut oma noorusliku ja särtsaka esinemisega. Teise päeva õhtul pakkusid meelelahutust näitlejad Peeter Kaljumäe ja Meelis Sarv.

Meeli Bagger / Kärt Ulman
Vaba Eesti Sõna

PILTUUDIS

Riigipea nimetas ametisse uue valitsuse

President Toomas Hendrik Ilves nimetas 26. märtsil ametisse uue valitsuse. President avaldas lootust, et Reformierakonna ja sotsiaaldemokraatide valitsus on tegus ja tugev ning ta soovis uuele valitsusele jõudu ja tulemuslikku koostööd. Pildil vasakult esireas majandus- ja kommunikatsiooniminister Urve Palo, sotsiaalminister Helmen Kütt, peaminister Taavi Rõivas, president Toomas Hendrik Ilves, kultuuriminister Urve Tiidus, keskkonnaminister Keit Pentus-Rosimannus, väliskaubanduse ja ettevõtluse eest vastutav minister Anne Sulling. Teises reas vasakult justiitsminister ja põllumajandusminister Andres Anvelt, siseminister ja regionaalminister Hanno Pevkur, kaitseminister Sven Mikser, rahandusminister Jürgen Ligi, töö ja tervishoiuminister Urmas Kruuse, haridus- ja teadusminister Jevgeni Ossinovski ja välisminister Urmas Paet.

Foto: Raigo Pajula/presidenti kantsleil

Suursaadik Kaja Tael kirjutab Greifswaldi Kuldse Raamatusse, kõrval linnapea Arthur König ja ülikooli professor Marko Pantermöller.

Foto: Eesti Saatkond

Eesti osales Greifswaldi kultuurifestivalil

Greifswaldi kultuurifestivali "Nordischer Klang" (2.–12. mai) raames ja seoses eesti keele õppetooli taasavamisega toimus linnas 7.–9. maini mitu Eesti kontserti ja näitust.

7. mail võttis Greifswaldi linnapea Arthur König vastu suursaadiku Kaja Taela ja palus tal kirjutada linna aukülastajatele mõeldud Kuldse Raamatusse. Samal päeval esitleti Koeppenhausis põhjamaade novellikogumikku, kuhu Eestist valiti Mehis Heinsaare novell, ning avati Rathausgaleriis moekunstnik Anu Hindi moefotonäitus "To be Estonian".

8. mail tutvustati Greifswaldi ülikooli soome ja skandinavistika instituudi festivali publikule Lennart Meri filmirännakutest koostatud näitust "Veelinnurahvas", näituse avamisel pidas loengu Fenno-Ugria Sihtasutuse direktor Kadi Raudalain.

9. mail avati galeriis STP fotograaf Reimo Võsa-Tangsoo fotonäitus "Nostalgia/Desires & Openings/Closings". Samal õhtul andis kohalikus teatris menuka kontserdi Tallinna setu koor Sõsarõ Elvi Nassari juhtimisel ja hiljem poplaulja Iiris. Mitu üritust organiseeriti koostöös Berliini Eesti saatkonnaga. **ER**

Jaan Toomik Tallinnas oma ateljees ühe Berliini näituse maaliga.

Foto: Harry Liivrand

Berliinis on kevadel näha mitut eesti kunstinäitust

Sel hiliskevadel on Berliinis võimalik ühtaegu näha mitut eesti maali- ja videonäitust.

Eesti saatkonnas kestab 8. juunini Eesti Kunstiakadeemia õppejõu Mari Roosvalti ja tema õetütrel Mara Ljutjuki ühisnäitus "Jäljed", mõlemad kunstnikud tegelevad mälu, isiklike mälestuste, ümbritseva keskkonna ja emotsionaalsete kõrghetkedega.

Ifa-galeriis Linienstrassel on kuni 29. juunini lahti Liina Siibi foto- ja videonäitus "Lass schwingen und springen". Siib näitab sotsiaalse teemaatikaga töid, millega ta esines Veneetsia biennaalil Eesti paviljonis, samuti spetsiaalselt selleks näituseks valminud teoseid. Alates 15. augustist on näitust võimalik näha ka Stuttgardi ifa-galeriis. Näitusega

kaasneb saksa- ja inglisekeelne kataloog.

16. maist kuni 5. juuni on aga Werkstattgaleriis (Eisenacher strasse 6) avatud rahvusvaheliselt ühe kõige hinnatuma eesti kunstniku professor Jaan Toomiku maali- ja videonäitus "Messages from Reality" III, mille on kureerinud kultuuriatašee Harry Liivrand. See on juba kolmas eesti maalikunsti tutvustav näitus selles galeriis viimase kolme aasta jooksul. Oma autoportreelises figuraalkompositsioonides kujutab Toomik sümboliliselt meheliiku seksuaalsust, vananemise änge ja tundemaailma, tegeleb alateadvuse ja inimlike igatsustega.

10. juunil avatakse saatkonnas aga Frankfurdis töötava Björn Koo- bi automaalinäitus. **ER**

Annabergis toimus Balti Kongress

2.–4. mail toimus Bonnis Balti Kristliku Ühingu (Baltischer Christlicher Bund e.V. / BCB) kongress, mille programm oli tänavu esmakordselt kokku seatud eestlaste poolt.

BCB liikmeskond koosneb eestlastest, lätlastest, leedulastest ja sakslastest, kes on huvitatud Balti riikidest ja kes end oikumeenilises mõttes kristlasena määratlevad.

BCB-l on kolm ülesannet: tegutseda Saksmaal elavate eestlaste, lätlaste ja leedulaste hüvanguks; tegevused Balti riikide suunas; olla vahendajaks Balti riikide ja Saksamaa vahel. Bonnis asuv Haus Annaberg on üle-

maailmselt ainus koht, mis kuulub nii eestlastele, lätlastele kui ka leedulastele. Seal korraldatakse nii kultuurilisi, kristlikke kui ka poliitilisi üritusi. BCB korraldab aastas kaks ühist seminari, kevaditi BCB kongressi ja sügiselt Balti noorte kongressi.

Maja on mõeldud ka üliõpilasiühiselu 35 üliõpilastele, kellest ligi 1/3 on pärit Balti riikidest. BCB on ülesandeks võtnud noori juhendada ja abistada integreerumisel saksa ülikoolimaastikku.

Kevadise BCB kongressi päevi paluti tänavu esmakordselt sisustada eesti kultuuriprogrammiga. Vaadates liikmeskonda, oli iseenesest mõis-

tetav, et suhtlemiskeeleks oli saksa keel. Kohale saabusid Eestist muusikateadlane Saale Kareda, kes tutvustas eesti kaasaegseid muusikuid nii sõnas kui ka helinäidetega, samuti KUMU kuraator Anu Allikvee, kes rääkis Kadrioru lossi ajaloost ja lossi kokkupuudetest nii saksa kui ka läti kunstnikega, kultuuriatašee Harry Liivrand pidas ettekande August von Kotzebuest ja prof emer dr Peter Peterson Hannoverist pidas huvitava loengu "Kalevipojast".

Kuulnud teemasid võeti vastu suure huviga, sest kõik osavõtjad tõdesid, et neil polnud senini eesti kultuurimaailmast eriti selget pilti. **ER**

Muljeid imelisest Annabergist

Kui ma teatsin sõpradele, et sain kutse osaleda Balti Kristliku Ühingu kongressil Bonnis, ütles üks mu seal olnud tuttav: "See on ju midagi imelist!" Minu küsimusele, mis selle siis nii eriliseks teeb, ta ei vastanud – ma pidavat seda ise kohe teada saama.

See teadasaamine algaski juba konverentsi esimesel päeval koos imelise ringsõiduga ümbruskonnas, mida täiendasid Andrejs Urdze põhjalikud selgitused. Vaated mägedele vaheldusid nagu filmis, lubades heita pilke ka nende vahel looklevale Reinile ning saatkonnahoonetele Bonnis. Pärast õhtust tutvumisringi vaadati koos Ulrike Kochi filmi eesti regilaulust, mis viis kõiki lähemale meie traditsioonilise laulukultuuri salapärasele jõule.

Laupäeval, 3. mail algas kongress käesolevate ridade kirjutaja sõnavõttega. Tutvustasin 1720. aastatel Peeter I ehitatud suvelossis tegutsevat Kadrioru kunstimuseumi. See hoone on olnud keiserlik suvituskohal, noore vabariigi aegne Eesti Kunstimuseum, president K. Pätsi residents, revolutsiooniliste sõdurite peatuspaik, Eesti NSV Kunstimuseumi peamaja. Nüüd tutvustatakse siin külalistajatele Lääne-Euroopa ja vene kunsti.

Järgmine ettekanne, Saale Kareda "Eesti kaasaegse muusika maastik" tutvustas mitte ainult meie tuntumaid 20. saj lõpul tegutsenud heliloojaid, vaid andis tõesti edasi ajajärgu helimaastikku. Pärastlõunal vahendas külaline Hannoverist, psühhoteraapia professor dr Peter Petersen, erialast pilku eesti eeposele. Üllatuslikult osutus meie inimeseks olemise keerukust vahendav "Kalevipoeg" talle lähedasemaks kui soomlaste ürgsem ja seetõttu rohkem loodusega suhestuv "Kalevala".

Seejärel sundisid halvad uudised Odessast peale mureliku arutelu nii

Kadrioru Kunstimuseumi kuraator Anu Allikvee ja kultuuriatašee Harry Liivrand Annabergi maja trepil.

Foto: Eesti Saatkond

seal toimuvast kui ka selle võimalikust mõjust Baltimaadele. Õnneks tõi ühiselt vaadatud film Eesti laulvast revolutsioonist hingerahu tagasi. Omamoodi teraapiliselt mõjusid ka Koblenzis elava kunstniku Lydia Nüüdi rippuvad installatsioonid, mis sulandusid loodusesse ja astusid omaladasse sõnatusse dialoogi pargipuudega. Õhtu lõppes laulude ja mõnusa vestlusringiga lõkketule ääres.

Viimasel kongressipäeval avanes kabeliüks hommikupalvuseks. Jumalateenistust juhtis Kristel Neitsov-Mauer. Raamatukogutappa jõudes leidsime sealt eest Eesti saatkonna kultuuriatašee Harry Liivrandi. Ta andis ülevaate kunagisest menükirjanikust August von Kotzebuest, keda ta kodumaal saadab kahjuks pooleldi ebaõiglase reaktioonääri maine. Ees-

tis tuntakse teda aga valgusaja inimesena, kes tõi Eestisse nii professionaalse teatri kui ka kartulikasvatuse.

Ja nagu alati kuulub kõige lõppu kokkuvõtte – nii ka Annabergis, kus Andrejs Urdze andis ülevaate ühingu tegevusest balti rahvaste ühendajana minevikus, praegu ja loodetavasti ka tulevikus. Fraas "Lahkumine oli kurb, kuid kandis endas lootust taaskohtumiseks" on küll trafaretne, kuid siinkohal siiski omal kohal, sest nii see ju oligi.

Ja nüüd tean minagi, mis selle ürituse nii imeliseks teeb! Lausa kõik teeb – Annabergi villa ja romantiline loodus, sisukad ettekanded, laulud neljas keeles – aga kõige enam võimalus suhelda rõõmsate ja toredate inimestega.

Anu Allikvee

August von Kotzebue tähtsus Eesti kultuuris

Ajaloolasest kultuuriatašee Harry Liivrand kõneles oma ettekandes August von Kotzebue (1761 Weimar – 1819 Mannheim) tähtsusest sillaehitajana eesti ja saksa kultuuriruumi vahel.

"Kotzebue tegevus 18. sajandi lõpul ning 19. sajandi algul Tallinna teatrijuhina langes Eesti ajaloos erakordselt loovale veerandsajandile, seda nii Eesti saksakeelse diasporaa kui ka eestikeelse kultuuri- ja hariduspoliitika arenguid silmas pidades. Kotzebue tegevust analüüsid tuleks seda konteksti tingimata arvesse võtta. 19. sajandi esimene veerand on

ühtaegu nii Eesti baltisaksa kultuuri kui ka estofiilsuse õitseajaks, omamoodi kulminatsioon valgustusajastu kaunite ideede vastukajamisest. Üldistatult võib öelda, et ratsionalistlik Valgustusajastu algab Eestis (nagu ka Lätis) 18. sajandi teisel poolel Saksamaalt Venemaa Läänemere provintsidesse tööle tulnud saksa literaatide-harilaste-artistide ning kohapeal sündinud baltisaksa literaatide-pastorite eesti-läti talurahvast rühunud pärisorjusevastase ühiskonnakriitika, pärismaalaste rahvalaulude üleskirjutamise ja haridustegevuse soodustamisega. Et Kotzebue 1788 oma

näidendis eestikeelset dialoogi kasutas, tulenes aja progressiivsetest ootustest," rääkis ettekandja ning teavitaskuulajaid ka tema algatusel alates 2012. aastast korraldatavatest Kotzebue-Gesprächidest, mille eesmärk on – eriti Saksa ajaloos – üsna valesti mõistetud ja halvustatud Kotzebue tegevuse ümbermõtestamine, tema töö positiivsete külgede esiletoomine. Seal osalevad eesti ja saksa teadlased, esimene konverents toimus Berliinis, teine eelmisel aastal Tallinnas ja kunagi Kotzebue perekonnale kuulunud Kõue mõisas, kolmas tuleb 10. oktoobril sel aastal Berliinis. **ER**

Pilguheit Eesti Kultuuripäevadele

Annabergis toimunud Eesti Kultuuripäevad meenutab Rakvere Targa Maja arendus ja koolitusjuht ning Rakvere linnaaasatelt 2002–2012 Andres Jaadla.

Olin kutsutud kultuuripäevadele rääkima sellest, mis tegusid tehakse ja kuidas elatakse väljaspool suurlinna, näiteks Rakveres.

Kohale jõudes leidsin ees rõõmsa eestimeelse ja eestikeelse pere, kes olid kohale tulnud nii Saksamaa erinevatest paikades kui ka kaugemalt – Luksemburgist ja isegi Iirimaalt.

Haus Annabergis olles tunnetasin selle paiga ja vana hoonekompleksi harmoonia erilist võlu ja seletamatut tõmmet, mida on ilmselt tunnetanud sajad inimesed ja mitmed põlvkonnad enne mind. Mõnusalt ajaloolisele hõnguga hoone ja imeilus kevadiselt õitsev loodus loovad juba hetkega Annabergis sellise ainulaadse ja kordumatu atmosfääri.

Kindlasti peab kiitma kultuuripäevade korraldajaid Eha Sallat ja Maie Kisis-Vainumäed, kelle juhtimise ja kontaktide abil oli kokku pandud mitmekülgne ja kaasakiskuv kava.

Juba esimesel õhtul kõitis kohale tulnud inimesed oma lauluga üheks noor laulja Priit Volber, keda saatis klaveril Aita Sibul. Annabergi saabunud inimeste vahelist sidet tugevdas teisel päeval Mikk Sarv oma regilaulu ja õuesõppe ettevõtmistega, mida täiendasid Kristel Vilbaste lood allikate väest.

Inimese loomuse üle ja maailma vaatamise läbi lapse silmade pani mõtisklema prof. Katrin Laur oma filmiga “Surnuaiavahi tütar”.

Rain Simmul koos muusikute Jaan Söödi ja Allan Jakobiga panid osalejad kaasa elama Raimond Valgre muusikat ja armastust täis keerulisele eluloole.

Väga hea diplomaatilis-analüütilise ettekande Eesti ja Euroopa olukorrast tegi suursaadik Kaja Tael. Jäi

Kauaaegne Rakvere linnaaasatelt Andres Jaadla süstis ka meisse Rakvere väge: nutikate ideed ja enesesse uskudes on võimalik liigutada mägesid.
Foto: Frank Rockstroh

ainult imetleda väljapaistvalt aruka daami sisukat esitlust.

Eks oma ettekande ees on igal esinejal ikka pisuke hirm ja esinemisärevus – kuidas võtavad aastaid juba piiri taga elanud eestlased vastu loo viimase aastakümne Rakvere arengutest, Rakvere suurüritustest, sumost, meeste tantsupidudest ja punklaulupidudest ning tulevikuplaanidest Rakvere rajatava Targa Maja Kompetentsikeskuse tegevustest? Tundus aga, et ettekande võeti hästi ja võiks öelda, et isegi suure huviga vastu. Kel huvi, saab Rakvere Targa Maja jooksvate tegevuste kohta aktuaalset informatsiooni kodulehelt www.rakvere-tarkmaja.ee

Kultuuripäevade vaimule andis oma osa ka kindlasti Euroopa eest-

laste koori särtsaka tuumikseltkonna kohalolu.

Mis mulle kultuuripäevadel väga hinge läks, oli kohale tulnud inimeste rõõmsameelsus, suhtlemisvabadus ja ühisest tegemisest ja koosolemist siira rõõmu tundmine.

Inimesed olid kuidagi lihtsad ja vabad. Paljud olid kultuuripäevadele tulnud ju esimest korda ning paljud ka peredega, kes enamasti üksteist varem ei tundud. Nende päevade jooksul aga sulanduti ühtseks pereks ning sellisest ühisolemisest osasaamine andis ka endale sellise kordumatu rõõmsa ja mõnusa tunde. Täna veel kord korraldajaid ja saadan leheveergude kaudu tervitused kõigile osalejatele.

Andres Jaadla

Annabergi saali oli Raimond Valgre lugu Linnateatri näitleja Rain Simmul kehastuses otsekui loodud. Teda saatsid ja toetasid Jaan Söödi kitarri ja Allan Jakobit akordionil.
Fotod: Frank Rockstroh

Mikk Sarve juhendamisel loitse lausumas ja regilaule laulmas.

Kultuuripäevaliste tagasiside

- “Spontaanne tänu väga vaheldusrikka ja huvitava kava eest!” (Aita Sibul)
- “Kõik oli nii mitmekülgne ja põnevuse latt oli kogu aeg ühel tasemel. Samas oli minul piisavalt aega ringi vaadata, ilmast mõnu tunda ja kaua nägemata inimestega ka sügavamaid jutte rääkida.” (Maarika Remmert)
- “Suured tänud ka Põhja-Saksamaa esinduselt! Oli fantastiline programm ja mõnus rahvas. Samas vaimus edasi!” (Riina Leminsky)
- “Me saime neist kultuuripäevadest kõik ühe sellise hullu energia-süsti, et peame järgmiste päevadeni vastu!” (Maris Wrobel)

Improfestivalil Hamburgis esines Impeerium Eestist

23. märtsil toimus improteatri Impeerium etendus Hamburgis, laval olid Rauno Kaibiainen, Erki Aule, Kati Ong ja Mairi Jõgi.

Teatrit vaatama kogunes üle 20 inimese, kes kõik said suurepärase teatrielamuse ja naermisest valusad kõhulihased! Kuna enamikul meist ei olnud ettekujutust, mis tähendab üks improteatri etendus, siis seda suurem oli positiivne üllatus. Improteatri etendus oli tõesti mõnusalt koos publikumiga koostöös improviseeritud ja nagu improteatri etendused alati – kordumatud!

Suur tänu Improteatrile Hamburgi tulemast ning loodame peatselt kohutada!
Ave Vals

Improteatri tegijad koos Hamburgi naerutatavatega.

Järelokaja Improteatrilt

“Ei teadnud me Hamburgist enne suurt midagi. Teadsime vaid, et see on kaunis sadamalinn ja küllap ta hamburgeri järgi millegipärast nime saanud on. Üks meist kujutles ette, et seal Hamburgis on suur sadam, kus on tohutult laevu, linnas pesitseb mustmiljon kajakat ja õhus levib värske kala aroom. Meeldivaks üllatuseks ettekujutus saksa sadamalinnast ei vastanud tegelikkusele, küll aga võis seal kohata nagu Hemingwaygi on viidanud rohkem kui ühte külalislahket eestlast!

Tundub, et meie etteaste sobis kohalatuile nagu nina keset nägu. Üsna ruttu leidsime ühise keele (ka

nendega, kes eesti keelest suurt aru ei saanud) ja nautisime üksteise kohalolu.

Vastuvõtt oli üle ootuste hea ja soe. Täname väga kohalikke kaasmaalasi, kes meile linna näitasid, samuti neid, kes meie üle naersid, kui me laval olime, ning muidugi neid, kes meile enda kodud avasid. Samuti tänaks turvameest, kes meid hoolimata viisaka riietuse vajakajäämisest siiski maitsvaid kokteile ning linnavaadet peenese joogikohta nautima lasi, ning ühtmoodi riides olevaid noori neide, kes lõpetasid meie ründamise, kui sai öeldud “Wir haben kein Geld!”.

Improteater Impeerium

- Impeerium kasvas välja 2014. aastal esimesest professionaalsest improtrupist Eestis. Seega, kuigi Impeerium on veel noor, on trupil improkogemust juba viis aastat.
- Ladinakeelne sõna *impeerium* tähendab võimu. Impeerium soovib vallutada kõikide eestlaste südamed ja tekitada maailmakaardile veel üks impordõmust tulvil maa.

LASTENURK

Emadepäeva-eelsel koolipäeval meisterdati EÜSLi Hamburgi Eesti Koolis emadele kaarte. Need said igal juhul uhked!
Foto: Ave Vals

Uus Eesti lasteajakiri teadushuvilisele lugejale

Alates mullu oktoobrist hakkas ilmuma 7–12aastastele lastele suunatud populaarteaduslik ajakiri Minu Maailm.

Minu Maailm arvestab kogu maailmas üha rohkem levivat trendi, mille puhul tunnevad inimesed aina enam huvi looduse, säästliku eluviisi ja uute teadusavastuste vastu.

Minu Maailm pakub lastele põnevaid lugusid ja fakte loodusest, ajaloost, legendidest, kosmosest, tervisest, teiste rahvaste kultuurist, aga samuti ka mõistatusi, nuputamist ja

mänge ning moodsa aja lapsele nii olulisi IT-maailma uudiseid.

Ajakiri on mõeldud tegusale, mõtlevalle ja arukale lapsele, kes sageli teeb oma otsused ise.

● Ajakirja Minu Maailm aastatelimumaksab 22,80 eurot, lisandub postikulu. Ajakirja saab tellida aadressilt <http://www.minumaa.ee/tellimine/>

Ajakirja on võimalik tellida ja lugeda ka digitaalselt <https://www.fingler.com/mag/122174>

Projekt "Mida põnevad pakub Eesti?"

Grupp 13–16aastaseid Eesti juurtega noori, kes elavad Saksamaal (enamik sünnist saati), lendasid kevadiseks koolivaheajaks Eestisse, Tartusse. Hommikupoolikul käidi Tartu Miina Härma Gümnaasiumi koolitundides, pärastlõunaid täitis tihe haridus- ja kultuuriprogramm.

Saksamaa eestlaste ühingule (EÜSL) on oluline, et siinmail elavate eestlaste side Eestiga ja eestlusega ei kaoks. Eriti tähtsaks peetakse järeltulva põlve seotust eestluse ja Eestiga. Nii tekkiski mõtte koguda üle Saksamaa elavad noored kokku ja reisida nädalaks Eestisse. Rahaliselt toetasid seda ettevõtmist Eesti Ühiskond Saksa Liitvabariigis (EÜSL) ja Ülemaailmne Eesti Kesknõukogu (ÜEKN).

Noorteprojekti eesmärk oli: süvendada noorte sidet Eestiga, tutvustada neile Eesti haridussüsteemi, pakkudes võimalust külastada Eesti kooli ja osaleda koolitundides; äratada noortes huvi sidumaks Eestit oma tulevikuplaanidesse (haridustee, elukutse, elutee); pakkuda noortele intensiivset eesti keele praktikseerimise võimalust, olles eestikeelses keskkonnas koos Eestis sündinud ja seal elavate omaelaste noortega.

Leila (15 a) kirjutab järelkajas: *Minu tunne peale reisi: tagasi tahaks!*

Eesti inimestest jäi mulle soe ja südamlik mulje. Meie programm oli tihe ja vaheldusrikas.

Iga päev tõi uut ja huvitavat, palju oli vahvaid üllatusi. Sain kaasa elada Eesti koolielule.

Parema meelega läheksin tagasi Miina Härma kooliklassi kui sellesse majja, kus asub mu kool Saksamaal. Eesti kool imponeeris mulle väga oma ilusa arhitektuuri, üllatavalt hästi varustatud klassiruumide (eriti käsitööklass) ja hoolitsetud ümbrusega. Muljet avaldas õpilaste austus õpetajate vastu, distsipliin tundides.

Tartu Postimehes kuuldu oli põnev. Eesti sauna soovitan igaühele. Tartu AHHA keskuses nägin asju, mida raske sõnul seletada ja kirjas kirjeldada, kuid mis siiski vastavad füüsiliseadustele. Ja kõige tipuks on vahva omada iseenda DNAd kaasas-kantavas topsikeses.

Reisipäev Eestisse

Frankfurdi lennujaamas grupiga esmakordselt kokku saades ei osanud noorte nägudeid tõlgendada, kas sealte peegeldus ootusärevus või karm kodune korraldus! Nii mõnelegi oli see esmakordne reis üksi Eestisse. Enamik noori ei tundnud teineteist või olid aastate eest kuskil eestlaste koosviibimisel põgusalt kohtunud. Olime kõik rõõmsad, kui pika reisipäeva õhtutundideks Tartu bussijaama jõudsimine, kus Eesti pered meid juba ees ootasid, et noori vastu võtta ning oma kodudesse viia.

Matthiase (13 a) ema kirjutab: *Minu laps on tüüpiline tänapäeva laps, kellel on kõik olemas ja seetõttu on raske teda uute asjadega vaimustada. Reisile läks ta siiski vabatahtlikult! Tagasi aga tuli täiesti uus laps, kes küsis innukalt: "Emme, kas sa märkad, et ma räägin palju paremini eesti keelt?" Mina ise suurt vahet ei märka, ta rääkis ennagi hästi, aga kui ta ise juba märkab, et tegi keelearengus hüppe, siis küllap see nii ka on.*

Miina Härma Gümnaasium

Kohe esimesel päeval võttis meid pidulikult vastu Miina Härma kooli juhtkond. Tiia Lepik (Miina Härma Gümnaasiumi direktori asetäitja ja arendusjuht), kellega juba sügisest saati tihe kirjavahetus aset leidis ning kes kogu meie plaane algusest saati nii positiivselt toetas, tervitas meid lühidalt. Ene Tannberg (Miina Härma Gümnaasiumi direktor) tutvustas meile Miina Härma kooli ja selle pik-

ka ajalugu. Sel aastal möödub koolile nurgakivi panekust 100 aastat. Kooli asutajate nimed pole Eesti rahvale tundmatud – Jaan Tõnisson, Miina Härma ja Peeter Põld, kelle poeg Toomas Põld on Saksamaal teadantund mees ning tänu kellele on ka Miina Härma kooli sidemed Saksamaaga tihedad ja soojad. Järgnes põgus Saksamaa noorte enesetutvustus, vastastikkune küsitlus ning koolistusteemide võrdlus.

Koos oma pere noortega külastasid Saksamaa noored kolmel päeval Miina Härma kooli tunde. Hirm, et noored oma kevadisel koolivaheajal Eesti kooli külastama peavad, oli täielikult asjatu. Just Eesti kooli töös osalemine oli see, mis siiani paljudele täiesti tundmatu ning mida Saksamaa noored selle reisi järelkajas lemmikuks nimetasid.

Lars (14 a) kirjutab järelkajas: *Mulle meeldis meie Eesti-reisi programmist sel korral kõige rohkem koolis käimine. Nüüd ma saan aru, miks mu ema (kes on Miina Härma koolis 11 aastat õppinud) oma kooliajast ainult head räägib.*

Koolimaja on nii ilus ja puhas. Tunnid on hoopis huvitavamad kui meil Saksamaal, sest õpilased saavad nii palju ise kaasa teha. Koolis on WiFi, saab igal pool interneti kasutada. Hommikune koolipäev algab muusikaga filmist "Mission impossible", see on nii cool. Tunnid on kuidagi rahulikud, õpilased ja õpetajad on hoopis vaiksemad. Ja selle asemel, et kogu aeg ennast meldida, küsib õpetaja hoopis õpilastelt. Sellepärast peab ju ka tundi jälgima ja tähelepanema. Meeldis ka, et vahetunnid olid pikemad ja klassi pidi kogu aeg vahetama. Ma oleksin hea meelega pikemalt koolis olnud. Koolisööklas on nii head söögid.

Ka pere, kelle juures ma olin, meeldis mulle väga. Tahan neid oma järgmisel Eesti-reisil jälle külastada.

Teater Vanemuine

Vaatasime lastemuusikali "Detektiiv Lotte", mis küll ehk pisut nooremale publikumile mõeldud, kuid mille tegelased on Eestis väga populaarsed ja kõigile tuntud. Etenduse lõppedes tervitas meid Vanemuise teatri noortetöö juht Mall Türk, kes meiega sammud lavale seadis. Seal saime jälgida asja nähtud lavastuse lavadekoratsioonide mahavõtmist ning õhtuse lavastuse ülesse panekut. Tervelt kaks tundi toimus meie ekskursioon Vanemuise teatris Mall Türki ja Kertu Tombaku juhtimisel.

Huviga õpiti lavataguseid külise tundma, uudistati kostüümide ning rekvisiitide valmimist. Üllatav oli teada saada, et Vanemuise teatril on ühtekokku üheksa korrust ja lava kõrguseks 22 meetrit! Ka noored paistisid teatrimaailmast nakatust saavat, muljeid vahetati pikalt ka veel järgneval ühisel söömaajal Shakespeare'i kohvikus.

Karani (16 a) kirjutab järelkajas: *Mulle meeldis see sõit Eestisse väga! Kool oli ilus ja seda külastada väga huvitav, sest mitmed asjad on seal teisiti organiseeritud kui Saksamaal. Kõik ettevõtmised olid väga toredad. Eriti meeldis mulle ülikool ja AHHA keskus. Vanemuise teatris meeldis mulle eelkõige ekskursioon. Meeldiv oli peres elada ja ka meie grupp oli mõnus. Leidsin endale uusi sõpru ja nii oli kogu reis ääretult tore! Suur, suur tänu kõige eest!*

Projektis osalejad Tartu Ülikooli peahoone ees.

Foto: Margus Ans

Noored AHHA Teaduskeskuses.

Fotod: Maarika Remmert

Võitegu põllumajandusmuuseumis.

Tartu Ülikooli aulas.

Tartu Postimees

Tiia Luht, kes täidab Postimehe juures juristi kohuseid, tervitas meid ja rääkis algatuseks natukene Postimehe toimetuse maja ajaloost. Priit Pullerits rääkis ajalehetööst, oma pikaajastest töökogemustest ning ka seiklustest, mis osaliselt selle ameti juurde kuuluvad. Meeleldi oli Priit Pullerits nõus kõikidele küsimustele vastama. Postimehe ajakirjanik Elina Randoja tegi meie noortega intervjuud, mis koos väikese loo ja ühisfotoga juba järgmise päeva lehenumbriks ilmus.

Sarah (16 a) kirjutab järelkajas: *Kool on väga suur ja ilus! Meil kõigil oli tunne, et teie õpilased tahavad õppida, Saksamaal kahjuks nii ei ole... Samas tundus, et see, mida lapsed õpivad või kuidas nad õpivad, on palju huvitavam!*

Oli väga mõnus olla sellises koolis, kus kõik on nii puhas. Õpilaste vahel on rohkem ühtekuuluvustunnet kui Saksamaal. Ma arvan, et see tu-

leb ka sellest, et teil on nii palju ettevõtmisi, näiteks ballid! Ja teie sööklas oli väga hea toit, seal sööksin küll hea meelega rohkem...

Tartu Ülikool

Tartu Ülikooli peahoones tervitas meid Tartu Ülikooli Rahvusvahelise turunduse peaspetsialist Eveli Soo. Algatuseks tegime väikese ringkäigu, kus uudistasime ülikooli aulat ja loengute ruume. Järgnes ettekanne, kus kuulasime huviga õppimise võimalustest Tartu Ülikoolis. Eveli julgustas noori Eestisse õppima tulema, sest nii Tartu Ülikoolil kui ka Tartu linnal on noortele nii palju ja nii huvitavat pakkuda.

Tartu Ülikooli Botaanikaead

Tartu Ülikooli Botaanikaead on igati külastamist väärt. Tore oli giidi juhendamisel nii väljas kasvavat kui ka kasvuhoonesse istutatud floorat vaadata ja tundma õppida.

Sveni (13 a) ema kirjutab: *Sven jäi väga rahule. Programm oli tihe, aga see-eest väga informatiivne. Koolikäimine tundus olema üks huvitavamaid punkte, aega tundides käia jäi isegi napiks. Peres võeti väga soojalt vastu. Sven leidis palju uusi sõpru, kellega ka edaspidi eesti keeles suhelda ja oma keeleoskust täiendada. Sven on väga huvitatud samasuguses projektis osalemisest.*

Eesti Põllumajandusmuuseum

Põllumajandusmuuseumi giid Kerle Arula alustas meie programmi leivaküpsetustoa, kus noored odrajahust leivatainast valmistada, leibu ahjust välja võtta ja ise võid teha said. Külastasime ka viljaaita, kus noored viljapeadest odraterad välja peksid ja ise jahuks jahvatasid. Lisaks uudistasime muuseumi väljapanekuid ning lõpetuseks suundusime töökotta, kus me Toomase juhendamisel kõik endale võinoa meisterdasime.

